

● Hanifi Yılmaz

Ađlar Can Özüm

Dost kesmiş selamı, çevirmiş yüzün
Kapandı yollarım gelemem gayrı
Yıkıldı her yanım, kapladı hüznün
Ađlar iki gözüm, gülemem gayrı

Âsuman ağladı, yerler yarıldı
Ana yavrusuna candan sarıldı
Ölüm meleşine gece varıldı
Ađlar şu can özüm gülemem gayrı

Anlatmaya artık varmıyor dilim
Açsa da bahtıma yâr olmaz gülüm
Saç sakal ağardı, büküldü belim
Yok dertlere çözüm gülemem gayrı

O güzel sılama döner gelirim
Dostların birçođu yoktur bilirim
Görkemli Rabbimden rahmet dilerim
Söndü yanan közüm gülemem gayrı

Yaş yetmiş geçti, tamama erdik
Ömür dünyamıza hayal eklerdik
Dađ rüzgâr denizden, umut beklerdik
Kalmadı bir tözüm gülemem gayrı

Çevirme yüzünü, kesme selamı
Yılmaz aşk özünden söyler kelamı
Son nefeste anar, yüce Mevlâ'mı
Af dilenir sözüm, gülemem gayrı